

Že je politika tyjátr? Jsou horší věci. Matematik Fürst je odhalil

28.12.2025 - Tomáš Fürst | Strana svobodných občanů

„Že se z politiky stal tyjátr, to je jasné, není to překvapivé a možná to ani není tak tragické - všichni to vědí a všichni s tím počítají,“ říká matematik Tomáš Fürst v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz. Varuje, že mnohem horší bude, pokud se divadlo stane z vědy. A k tomu už je nakročeno. Podle něho má střední Evropa unikátní možnost.

Začal bych aktuální událostí. Po protestech proti Motoristům na životním prostředí si v Deníku N položili otázku, proč tyto protesty neuspěly, a mimo jiné v textu padlo, že protesty byly dobře připravené, a kdyby byly posuzovány jako film, musely by dostat dobré hodnocení. Co to podle vás jako vědce říká o dnešním světě, když politické a veřejné dění hodnotíme podle kritérií zábavního průmyslu?

No, když to říká Deník N, tak to musí být pravda, ne? Ale vážně. Že se z politiky stal tyjátr, to je jasné, není to překvapivé a možná to ani není tak tragické - všichni to vědí a všichni s tím počítají. Oni to tak lidi vlastně chtějí - kdyby to tak nechtěli, různí aktéři veřejného dění by to nedělali.

Horší je, že se podobný tyjátr stal za poslední dvě generace i z vědy, kde je to větší problém, protože podstatná část společnosti si pořád myslí, že věda hledá a nalézá pravdu. Když uděláme tyjátr z politiky i vědy, je otázka, na jakém fóru potom budeme řešit skutečně podstatné otázky této civilizace. Tak zkusme Parlamentní listy ☐

Nová vláda plánuje velké škrty ve financování neziskového sektoru, který za minulého kabinetu velmi rozbujel. Je podle vás vůbec možné s tím něco dělat, zejména když kolem neziskových organizací vznikl celosvětový systém vzájemné podpory a financování, sloužící nejen k zajišťování charitativních projektů, ale rovněž k prosazování některých idejí a programů, či dokonce k přímému lobbingu na zákonodárce?

Myslím si, že je možné s tím něco dělat, a že je to dokonce žádoucí. A to říkám jako člověk, který léta letoucí ze svého platil spoustu různých ekologických neziskovek, a dokonce několik let velmi aktivně pomáhal v Olomouci při organizaci festivalu Jeden svět, což byl - kdysi skvělý, dnes samozřejmě progresivisty unesený - festival dokumentárních filmů o lidských právech organizovaný společností Člověk v tísni. Takže chápu, jak důležitou roli hrají ve společnosti neziskovky a věnoval jsem jim tolik času, peněz a úsilí, že mě nikdo nemůže podezřívat z toho, že jsem vůči nim nějak zaujatý.

Jenže neziskovkám se v poslední době stalo to samé, co vědě. Zapomněly na svůj smysl a začaly sloužit mocným. Mocní je za to začali štědře financovat a neziskovky se postupně obrátily v přesný opak svého smyslu: Místo aby za peníze utlačovaných bojovali za práva utlačovaných, začali za peníze mocných prosazovat agendu mocných. A za to si zaslouží trest v podobě tvrdého restartu. Stačí je odříznout od státních peněz o ono se to spraví samo.

A proč by to nešlo? Američani zrušili celý obludný moloch USAID lusknutím prstů. Takže to jde. Na příkladu neziskovek lze krásně ilustrovat kouzelnou formuli Stanislava Komárka, který kdysi pravil, že v posledku se každé lidské snažení obrátí ve svůj opak a stane se tak tím dřív, čím víc se tlačí na pilu.

V nové geopolitické strategii USA byla Evropská unie hodnocena jako region, který je v „úpadku“. V Bruselu to vyvolalo křik o narušování tradičního severoatlantického spojení, nejde ale spíše než o nezdvořilost o tvrdý popis reality?

Jasně že je to realita. Vidí ji každý, komu ideologie ještě zcela nezamlžila výhled. Někde jsem viděl krásný kreslený vtip, který srovnával pokrok v USA, Číně a Evropě. V Americe tam byly nakreslené Muskovy rakety, v Číně humanoidní roboti – a v Evropě víčko přidělané k plastové láhvi. Dosti přesně to popisuje, kam až jsme se za ta léta ideologického běsnění dopracovali.

Západní Evropa je v tolika krizích, že dle mého názoru nemá šanci uniknout nějakému zásadnímu přetřesení. Migrační krize, oteplovací šílenství, dluhová past (se zaručeným katastrofálním výsledkem kvůli společné měně), rozvrat veřejného zdravotnictví (který vyvrcholil covidovým běsněním), demografická katastrofa, rozpad školství, krize vědy ... vyberte si. Každá z těchto krizí by sama o sobě způsobila problémy i velkému národu jako jsou Francouzi, Angličané či Němci. Tyhle krize však přicházejí spolu a vzájemně se umocňují. Dle mého názoru čeká západní Evropu velmi turbulentní období a nejsem přesvědčen, že to dopadne dobře. Jistou naději vidím jen v Británii, která se může inspirovat svými „zdivočelými“ příbuznými za Atlantikem. Těm se totiž podařilo dosáhnout změny režimu, a to naprosto legálními a mírovými prostředky. Ale i tam se to může ještě zvrhnout.

Naproti tomu, střední Evropa má dle mého názoru unikátní možnost protáhnout se dějinnou soutěskou do budoucnosti, která nemusí být tak tragická. Nejsme svázáni eurem, ještě jsme si nenatahali do země příliš mnoho problematických cizinců, ještě jsme nezničili průmysl úplně (i když oteplovači dělají, co umějí), ještě máme technologicky gramotné obyvatelstvo (kluci mají ještě dědečky, od kterých se lze leccos naučit). V pravou chvíli jsme se zbavili šílené vlády a státy kolem nás na tom taky nejsou úplně špatně.

V této chvíli by vlastně stačilo nezopakovat chyby našich západních sousedů a doufat, že kyvadlo iracionality na západě dosáhlo bodu obratu. Historicky jsme byli my, Češi, vždy mistři světa v nastupování do vlaků, které právě vykolejily. Tentokrát lze doufat, že už to nestihneme.

Bylo by optimální zformovat nějakou podunajskou konfederaci zdravého rozumu a ve spojení s USA urychleně otočit kormidlem. Kdo říká, že prapor civilizace nemůže chvíli nést střední Evropa?

Jedním z témat, které z USA jsou na Evropě kritizovány nejvíce, byla letos míra svobody. Mluvil o tom viceprezident Vance a nedávno i Elon Musk. Evropané operují žebříčky svobody novinářů od novinářských institucí, kde jsou na prvních místech, ale je zřejmé, že unijní legislativa se mnohem více kloní k „ochraně před nenávistí“, jak se tomu říká. Jak jsme na tom podle vás v Evropě se svobodou slova?

Jsme na tom strašně špatně. Velká Británie dnes zatýká desítky lidí denně za to, že vyjadřují veřejně své názory. Německo se vehementně snaží zrušit svoji nejsilnější politickou stranu. Rumunsko si dovolí zrušit svobodné volby na základě neověřitelných řečí o „ruském vměšování“. V českých zemích máme zase politické vězně – lidi, kteří sedí ve vězení za to, že veřejně řekli, co si myslí. Opsali jsme úplný oblouk a ocitli jsme se v době, která mírou nesvobody a cenzury připomíná konec komunismu. Už zase se spousta věcí nesmí říkat veřejně. Už zase vrchnosti nikdo nevěří, ale všichni drží hubu a krok. Už zase se vyhazuje z práce za názory. Už zase se vylučují děti disidentů ze škol. Už zase v zaměstnání stoupají vzhůru ti „politicky uvědomělí“. Už zase máme v České televizi štvavé kampaně proti disidentům.

Tato katastrofa začala za covidu. Před covidovým běsněním ve střední Evropě svoboda slova existovala. Za covidu vzala za své během několika týdnů. Po konci epidemie – který nastal 24. února

2022 ráno – se situace už jenom zhoršila. Jak říká Honza Hnízdl, v běsnění se pokračovalo, jen se škrtila dvě písmenka: Nově za všechno může RUS, nikoliv VIRUS.

Bez svobody slova ovšem nebude ani mír, ani spravedlnost, ani prosperita. Svoboda slova není jen jednou z mnoha lidských svobod. Je to základ všech ostatních svobod. Když totiž o problémech nemůžeme ani mluvit, není žádná šance, že bychom je mohli řešit. Proto neustále tvrdím, že se musíme vrátit ke covidové ztrátě soudnosti a důkladně vyšetřit, jak a proč k tomu mohlo dojít. Potřebujeme komisi pro vyšetřování zločinů covidismu! Bez toho se nepohneme z místa a budeme se dál a dál propadat do této polo-totalitní bažiny, ve které jedna hysterická kampaň střídá druhou.

Spor mezi USA a Evropou nastává i v agendě zdravotnictví, zejména díky změně kursu ve vztahu k očkování od amerického ministra zdravotnictví Roberta Kennedyho, prezentovaného v evropských médiích coby antivaxerský šarlatán. Má podle vás tento přístup potenciál zatřást „systémem“, který se etabloval a někteří jej označují za globální farmaceutickou mafii?

Rozhodně ano. Robert Kennedy se na tento svůj životní úkol připravoval 40 let. Ačkoliv to ze střední Evropy nemusí být zřejmé (zejména sledujete-li Českou televizi), Kennedy ve skutečnosti postupuje neuvěřitelně rychle a nesmírně obratně. I kdyby se mu zítra přihodilo to, co se v Americe Kennedyům stává, tak už se svět nevrátí do předchozích kolejí. Kennedy rozesadil do nejvyšších pater amerického zdravotnictví, vědy a regulačních orgánů stovky skvělých, vzdělaných a naprosto neúplatných lidí, kteří za covidu prokázali, že je pro ně pravda cennější než osobní prospěch.

Tato americká změna režimu přišla právě včas. Farmaceutická mafie způsobila, že Američani mají ve vyspělém světě zdaleka nejdražší zdravotnictví a nejkratší (a rychle klesající) očekávanou dobu dožití.

Pro Evropu je Kennedyho revoluce jednak velkou inspirací, ale taky obrovským ohrožením. Inspirace je v tom, že je možné změnit systém, ve kterém do čím dál víc lidí cpeme zbytečné a toxické „léky“ na čím dál víc nemocí, které jsou buďto úplně fiktivní (jako třeba „vysoký cholesterol“) nebo způsobené předchozími „léky“.

Ovšem ohrožení spočívá v tom, že farmaceutická mafie neponese ztrátu nadvlády nad Amerikou lehce a pokusí se do svého područí uvrhnout stovky milionů obyvatel Evropy. Však paní Uršula nám předvedla, jak si představuje budoucnost evropského zdravotnictví – jak to říkal Babiš – vyděsit a napíchat. A zaplatit desítky miliard euro za nefunkční a nebezpečné „vakcíny“.

Už to začíná. Všimli jste si, co bylo úplně poslední rozhodnutí odcházející Fialovy vlády? No přece schválení Národní očkovací strategie, NOS, což je zkratka, kterou u nás v kuloárech čteme „Napícháme Občany Svinstvem“. Celá tahle strategie se dá shrnout slovy „vyděsit a napíchat ... a všechny digitálně sledovat“. Jsem zvědav, co s tím nová vláda udělá. Smete to ze stolu jako výplod chorých mozků brněnských profesorů? Nebo s úlevou prohlásí, že už je to schválené, takže se s tím už nedá nic dělat? Navíc míra centralizace evropského zdravotnictví je oproti USA obrovská, takže v Evropě lze rozhodnutím politiků napáchat obrovské škody v relativně krátké době.

Farmaceutická mafie si dobře uvědomuje, že evropští politici trpí zákeřnou chorobou zvanou TDS – Trump Derangement Syndrome, neboli syndrom vyšinutí z Trumpa – který způsobuje, že jsou ochotni udělat pravý opak čehokoliv, co dělá Trump. A může si dobrý obchodník nechat ujít takovou příležitost?

Američané například konečně zrušili úplně nesmyslné očkování proti žloutence typu B, které cpali do všech dětí hned první den po narození! Připomínám, že u nás se nic takového nikdy nedělalo a

nedělá, protože je to blbost. Přesto však cítí čeští politici potřebu opakovat nesmysly, které teď proti této změně vykřikují vakcinační fanatici ve Spojených státech. Podívejte se třeba na twitter našťestí- už-ne-ministra Válka. Vůbec bych se nedivil, kdyby teď tlak medicínsko-průmyslového komplexu na Evropu značně zesílil. TDS nebude řídit věčně a mafie to ví.

Přístup „důvěřujte vědcům“, propagovaný za covidu, letos pomalu mizí, vědecké závěry začínají být více předmětem veřejné diskuse. Jedni to označují za nástup lůzy a hlouposti, jiní naopak za návrat do normálního stavu ve kterém lidé mají právo říci své k věcem, které na ně dopadají. Jak to vidíte vy?

Slogan „věřit vědě“ byl vždy oxymóron. Věda je institucionalizovaná nedůvěra. Nedůvěra ve vlastní smysly, nedůvěra v dogmatický výklad světa, nedůvěra ve výklad světa vrchností. Věda je proces, ve kterém se promyšleným a systematickým způsobem pokoušíme vyvrátit naše představy o tom, jak a proč funguje svět. Říká se tomu falsifikace hypotéz a je to základ vědecké metody. Vědecká pravda je to, co nakonec – po všech pokusech o vyvrácení – zůstane stát.

Vzpomínáte, když v roce 1931 vyšla v Německu kniha „100 autorů proti Einsteinovi“? To byl taky takový vědecký konsensus, že celá relativita je špatně. Einstein se tehdy prý divil, na co potřebovali těch autorů sto: „Kdybych se mýlil, stačil by jeden“. Konsensus je opakem vědy. Pokud je to konsensus, není to věda. Pokud je to věda, není to konsensus.

Už dlouhá desetiletí před covidem se ze západní vědy postupně stávalo nové náboženství. Pomocí konsensu se vytvářela dogmata (asi jako na křesťanských koncilech), falšovaly se důkazy (znáte Mannovu hokejku?), ale především – trestali se heretici. Před covidem o tom věděli jen zasvěcení a ti mlčeli, aby neskončili na hranici. Kdo chce, může si přečíst dŽurnál, což je unikátní projekt vědeckých disidentů na Univerzitě Palackého v Olomouci, kteří systematicky zmapovali falšování vědy v českých zemích (a byli za to po zásluze potrestáni).

Ovšem covid fungoval jako obrovský katalyzátor. Byla to taková moderní vědecká reformace. Husova reformace kdysi selhala, protože byl odkázán jen za sílu svého hlasu. Luther o století později uspěl, protože měl k dispozici sociální síť své doby – knihtisk. A tak mohl rozšířit své dezinformace do širokého okolí. Protože přesně tohle dezinformace jsou – pravdivé informace, které se vrchnosti nehodí. A stejně jako reformace odhalila prohnulost církve širokým masám jejích středověkých poddaných, tak covid odhalil prohnulost oficiální vědy širokým masám moderních poddaných „vědecké církve“.

Přišlo to právě včas. Bez tohoto procitnutí bychom se asi stali obětí oteplovacího šílenství, což je asi nejdůležitější ze všech dogmat moderní vědy. Teď, po covidu, oficiální věda našťestí ztratila onu nekritizovatelnou pozici a my máme šanci, že se z oteplovacího šílenství odhlásíme právě včas. Dění za Atlantikem nám i v tomto směru dává jistou naději.

Heslem posledních let se stala „bezpečnost“. Zajistit bezpečný svět, ochranu před viry, udržitelný rozvoj. Souvisí podle vás tato poptávka po zajištění bezpečnosti nějak s tím, že se lidé vzdávají svých svobod?

Stanislav Komárek kdysi řekl, že život sám je velmi riskantní podnik, který v posledku vždy končí smrtí.

Ale vážně. Souvisí to s tím, jak lidé chápou pojem svobody. Existuje svoboda vnitřní – svoboda myslet, věřit a snít – kterou vám nevezme ani nejtemnější totalita. Pak existuje svoboda slova, která by dle mého názoru měla být absolutní, i za cenu toho, že se ve veřejném prostoru objeví řeči hloupé či urážlivé. A potom existuje svoboda konání, která samozřejmě nikdy nemůže být absolutní, protože

se musíme nějak domluvit, abychom se tady vzájemně nepozabýjeli.

A problém je v tom, že různí totalitáři se pořád zaštiťují bezpečností – tedy tím třetím aspektem svobody – ale přitom usilují především o omezení svobody myšlení a svobody slova. Vzpomeňte si, že covidisté měli plnou hubu řečí o ochraně před viry, ale nejvíc úsilí vložili do cenzury a pomlouvání názorových oponentů. A nakonec stejně odpírali nemocným lidem účinnou léčbu a nechali je umírat samotné a bez pomoci, jen aby neohrozili byznys s „vaccínami“.

A tak je to vždycky. Kdo se vzdá svobody pod příslibem bezpečnosti, nakonec ztratí oboje.

Když jsme u té svobody, hodně se o tom mluvilo při 17. listopadu, když některým lidem bylo naznačeno, že nejsou vítáni a není to jejich akce. Není to paradox, že při svátku svobody akceptujeme, že někdo na tuto svobodu nemá nárok?

No a co čekáte, když slaví svátek svobody režim, v jehož čele stojí komunistický rozvědčík, jehož kompletně celá politická reprezentace ještě před pěti lety zuřivě budovala covidovou totalitu a který se usilovně snaží zavřít do kriminálu učitelku za to, že řekla studentům, ať nevěří všem kravinám, co slyší v televizi. Opsali jsme velký dějinný oblouk. Stran listopadové změny režimu bych to viděl na reparát.

Po celé Evropě probíhá proces, který Ursula von der Leyenová nazvala „středová bašta proti extrémistům“. Netýká se to jen politiky, ale i vědy, proto se vás na to ptám. Nevede tento pocit ohrožení a obrany k likvidaci názorové pestrosti a ve finále k neschopnosti pružně reagovat na aktuální výzvy?

Je potřeba konečně obrátit tu šachovnici. Kdo je tady extrémista? Extrémisti jsou ti, kdo v rozporu s Ústavou vyhlásili zákaz vycházení kvůli rýmě. Extrémisti jsou ti, kdo zavřeli na dva roky školy kvůli nemoci, která děti neohrožuje. Extrémisti jsou ti, kdo přinutili lidi vpravit si do těla experimentální genovou terapii, která není ani účinná ani bezpečná. Extrémisti jsou ti, kteří zavřeli jaderné elektrárny a pro jistotu je vyhodili do povětří, aby je nikdo rozumnější nemohl zase spustit. Extrémisti jsou ti, kteří chtějí zavřít průmysl kvůli sodovkovému plynu. Extrémisti jsou ti, kteří operují desetileté děti, aby jim změnili pohlaví.

Proti těmto extremistům je třeba vytvořit středovou baštu. Ne že jim zakážeme hlásat jejich extrémní názory veřejně – naopak, jen ať to všichni slyší – ale je třeba jim konečně zabránit v tom, aby těmito svými extremistickými postoji zničili státy, které mají rozumně spravovat a odevzdat příštím generacím, pokud možno v lepším stavu, než je zdědili.

Naštěstí se to zvolna začíná dařit. Za pár let bude problém vysvětlit děckám ve škole, jak se vůbec mohlo stát, že se tihle extrémisté dostali k moci. To už bude Ursula v propadlišti dějin...

Nezapomeňte ale, že základem všech šílených nápadů těchto extremistů je vždy nějaká zfalšovaná věda. Covidové šílenství bylo založeno na orgiích lhaní ohledně všech aspektů epidemie – od lži o původu viru, lži o neúčinnosti přirozené imunity, přes lži o rouškách a lockdownech, lži o neexistenci účinné léčby, až po kardinální lež o účinnosti a bezpečnosti experimentální genové terapie, lživě vydávané za „vaccíny“. Oteplovací náboženství je taky založeno na tunách vědeckých podvodů – od lži o „bezprecedentních“ změnách klimatu, přes lži o přibývání „extrémních klimatických jevů“ (dříve známých jako počasí) až po lži o efektu našich „opatření“ proti změnám klimatu.

Takže až se pod extremisty konečně otevře propadlišť dějin, bude třeba pečlivě promyslet, jak zařídit, aby se věda už nikdy nemohla stát základem takto zničujícího extremismu. Pár nápadů bych měl, to je ale téma na jiný rozhovor.

Převzato z Parlamentních listů

<https://svobodni.cz/nezarazene/ze-je-politika-tyjatr-jsou-horsi-veci-matematik-furst-je-odhalil>